

ОТЛИЧНА МУЗИКАЛНО - ИЗПЪЛНИТЕЛСКА ИЗЯВА

Състояният се на 13 май 1986 г. концерт на флейтиста ВЕНЦИСЛАВ КИНДАЛОВ беше приятно изживяване за многобройната публика, изпълнила почти до краен предел столичната зала "Славейков". Поднесената с вкус стилна програма неизменно се движеше във възходяща линия: от "Тема с вариации" опус 142, № 3 и Соната "Арпеджоне" от Франц Шуберт (в транскрипция за флейта и пиано от В. Киндалов) през "Интродукция и тема с вариации" опус 160 също от Шуберт до Соната "Ундина" опус 167 от Карл Райнеке и изпълнената на бис прочута "Серенада" от Шуберт - двата кулминационни пункта на програмата.

Свършено овладяна техника, прецизно изработен тон и шрих, умело намерени пропорции в емоционално-смисловото насищане на музикалния израз, строго музикантско отношение към изпълняваните творби - това са някои от най-впечатляващите достойнства на концертанта. Киндалов не си поставя за цел да осъществи големи звукови градации и драматични ефекти, но успява за сметка на това да реализира подкупваща поетичност и особена вътрешна съсредоточеност и душевна деликатност, кореспондиращи с присъщите качества на инструмента флейта. Това му позволява да посрещне с лекота всички технически трудности, които той преодолява без ни най-малък намек за затруднение. Където обаче характерът на творбата и нейният стил изискват, изпълнителят умее да вложи в интерпретацията си емоционална развълнуваност и широкомащабност на тона (I и II части от сонатата на Райнеке), виртуозен полет и устременост (III ч. от същото произведение) или респектираща напевност и наситеност на кантилената ("Интродукция и тема с вариации" от Шуберт).

Към сполуките на концерта следва да се отнесе и финия, музикален и културен клавирен съпровод на Евгения Симеонова, изграден напълно в духа на деликатната интерпретация на солиста.

проф. д.и. Божидар Абрашев